

ACC. N:R M. 16282:1-30.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Ellida Ohlsson, Skurup*
Härad: *Vimmerby* Berättare: " " "
Socken: *Skurup m. fl.* Berättarens yrke: *lantbr. hustru*
Uppteckningsår: *1965* Född år *1889* i *Skurup*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Briodling. s. 1-30.

Lu F 127

Skriv endast på denna sida.

Svar på frågelista n: 124 Biocling.

Det är inte mycket jag vet om biocling då varken jag
själs eller minna ankningar ryssat därmed. Men jag
vill ändå ta frågan i tur & ordning & så får man
bli nöjdheter.

Någon närmare fränkning av antalet biocling under
de senaste 40-50 åren tror jag knappast det varit men
nog har det rationaliserats i den mån det gått med detta
material. Men därfrån har det nog mest en annan yttre
men man mest äldre undantagsgrupper som gårdarna som
hade sina bi & kypor som tidsfridvis när de lämnat gårdens
skötsel i yngre händer. På minns jag en f. d. hemmansägare
här på n: 25 kypor, en gård om c:a 40 tld, som på 1880 talet &
till sin död 1895 hade bi ^{helst}-kypor som han själv tillverkat.
Han "slaktade" de visamhälle som inte skulle kunna ge
närning med sovel, en gård under kypor & try så komman
de under kyporna till in i inifrån.

27/6-65

Sedan man kom att övergå till samkapen i det blev bildat
föreningar av bödlare med fridrag o studier o instruktioner
i biskopsel, mycket livaktigt under tiden omkr 1910-13 o re-
sare med stora vängheter under kvistiden när det var kris
på seker för den ledning av brinnande gårdar för. Enig het
o avslutning till föreningarna var då till god hjälp. Då var
konstn G. Rosmberg i Skanör o hans fader fel tidig älders mästare
vid Borjälksten samt ett par f.d. ännu verksamma folk-
skollärare de ledande korpseerna här i orten, man måste nog
helt enkelt vara med i föreningen för att få tilldelning o utar-
sidsutdelning hade ^{men} det också redan då gått så långt bort
från det gamla att boellning var omöjlig i kvistiden.

Att ange hur många kapen äldre tidens bödlare hade är
omöjligt att gå på. Det kunde ju variera avsevärt från
år till år beroende på dels hur övervinningen utföll o dels
på drog o värmning det var ju helt slumpartat när man
inte hade någon kontroll över sin bi, men 3-4 stamkapen
som jag den ovan nämnda gruppen hade i sin "hockammare".

Från vinterfröning kanske var det bara 2, jag var ju bara 6 år när han dog från dem så minnet är ganska dimmigt. Kanske minns jag mest därför att jag var räddad för att gå på nära kammen i dörstille stället med gula plommor träd & de mestallna plommorna lockade mig jag trodde inte gå dit. & de vackraste katterna i den stora kammaren som liknade något slags sprötefiguren minns jag väl därför att de skämde mig sedan det blev ordning på bildlängan har det nog blivit ganska vanligt att bildlän flyttat sina bilar allt efter som det varit lämpligt dag, s. s. lind & punktblom på vår i frösommaren, andra kunniga rika blommor på högsommaren här & så när till kustlandet när ljunga blommor & då kan såhet också skötsel vara ett bra gemensamt & man skiftar om med att vända bina.

Likenså kan en bildlän med många samhällen leja jilats för samhällen hos gäa vännar där det finns gott dag för bina & spela de till dem. Då kan värderna få erkänsta därför i hemmet när denna värdia. Så hade vi i mitt hem

1915 ett par av hämnans bitrus ö här i mitt hem i Sönderby
hade vi på bilderna i Michans Ole Nilsson (han var en av
den man, man i man emellan kunde kalle "bikongen") i Lindby
på 1920-talet besökade som han själv sig till. Denne
man tillverkade själv sina bitrus i tillbehör, var nog en av
de första med sambruk i bitrus med flyttbara kamer.
De första var nog ganska olika senare tiderna, besökskällorna
var uppbyggda i väningar rof på varandra i då måste vi
samarna varit utdragarna i ridd. Vid den första tiden
likas hade också en smittbärare Jons Larsson i Hågar
vidan 1899 i nog även därifrån, hus i Trå väningar i in-
tagna vidan i september då 1899. Men Ole Nilsson hade
också en bipsveljing med många samhällen sammanbygg-
da som jag vill minnas med flusterna rikade utåt i
liksom ett rum i mitten, några detaljer kan jag inte gå in på
då jag aldrig kom nära in på den tiden att den blev för-
given, kanske opraktisk, inte ten jag några lin tiderna
med flyghälet rikade i rum då man i regel vände det inåt

När detta provyringssystem var i bruk har jag inte ante-
men jag minns det från 1908 i fram i tiden men om att den
tid om åtminstone för det mesta när det talas gick in
Denne bicklare var så välberedd att det inte var att den
någon gångs mullen kottar i fröens arbete, det var en
kombination av både intresse, lust, tillfredsställelse
i samtidigt fröjämsat man också frimogen att ta ett äro för-
lust utan att det innebär på en annan, för mig är det
något av ett lottteri med bickling. På var det också varit
i en med andra bicklare en intressant rapport för en
som frimogen också med en bicklare i dubbel bemärkelse.
Bistock har jag varit nämnes i sådana här nog förekom-
mit för länge till tillbakä än någon minns men jag har
aldrig till någon sådan, och benämningen har främst
att man installerade en värm i kupan till det att
man skulle vara. Helt denna erdelning för jag därför
lämnas därifrån.

Helt buren därifrån var de allena rådande bicklarena

En timme intill 1890 tallet som jag redan nämnt kunde
sädena om den gamle på n: 25 Skurup, själv tillverka
dem. Denne man Lars Otnelsson kalle han, upstade med
säden halmbindning som korbby, eller skalle de man,
då det var en mestadels meningslöst halmflätande järn
i hans kammar. Jag minns honom en då han satt på en
tänderkladd soffa med halm o virar runt omkring sig
o en liten bit halm på ena knät o en halmkorg eller biskupa
som han arbetade med på det andra, halmsträngen genom
ett "pölschorn" = sågad bit av korken i ena handen o en spetsig
perme eller vad det var för instrument o den timme igjorde ar-
betet i den andra o arbetade runt-runt. Det kunde bli en bi-
skupa, men också en skäppekorg eller annan korg, en sälkorg
eller en gryn-kupant för att något vidare betas av mera säden.
Eller det såg ut omkring honom kan inte beskrivas det får
man tänka sig, jag minns fast jag var var 5-6 år då o kan
ganska tydligt minna fram minnas bilden därav. Sine
biskupa hade han i den stora tidigastens ena korgen där

kuporna stred i rad på en utställning av i jorden nerstagna
fålar med långsgående stänger över. Alla kuporna med
en rund träplatta under en utskjutande tunnelse mitt på
flyghälet = flurstret som vetle mitt söder. Fram på i resten
av korset var det ett stort blommigt väster som
jag aldrig kunde nämna vid något namn än. Vi blommar
och beskriva kalmbakornas storlek och form är nog onödigt
och de var av exakt samma form och storlek och sådana som
finns att se på Kulturen. De hade djupa halva klotform och
de elen man gjorde var tät i toppen. Men det var väl
också förekommit kupor med öppen topp. Annars hade man
ju inte kunnat sätta skattelåda på dem och de kan ju ha
hats i övergången mellan kupor och rammar fast jag inte
allt är kompetent att ge mig där.

Liggande kupor är något jag aldrig ens hört nämna
men något konstigt visserligen av kalin i den nämnda
tekniken har funnits. Ett sådant finns visst på Torne-
kalin men sådant har ju kunnat komma till som ett infall.

är en originell halmbindare i stiel med den jag myss
vskiloket liksom på mycket annat i den vägen, mycket kan
ben på en myck en stundens ingivelse öga mite att tjäta för
stort ausiende till.

Hans ö pinner som stiel för bygget var det säkert alltid
ö när det beträdes utvidgning av kupen satte man till
en brans nedtill. Kupan täcktes med lea hvarst med
någon tillsats av kornung eller fuktades lea med kornung
vatten. Halmbåten skyddade ju mot både värme ö köld
i regn ö de tings endast av för luftning om det blev för varmt där
inne. Tiden tillredes av lätet. Skulle kornung stå ute för vinter
fick de tillhaas ytterligare med tröskan o.d. ö flygkålet sattes
igen till vinsten delen, men det var nog ganska lämpligt att
övervintra så ö där för tings kornung in som jag redan nämmt.
Vilka som använde halmbåten långt för jag inte lämnar
något leakt var på den hvarst för de halmbåten även i
en underliggand som ett provisorium, om som manna blev
många årmen långt efter det man övergick till sam-hus av trä

Biobildning helt baserad på bi i halmbakpen. Tog säkerställt
när de gamla gick in tiden som slaktade när bi i tog den
horming de samlat allt efter som de utfästiga betingelserna
varit under vår o sommar, de gamla som var födda före 1800
talets mitt. eller det fanns på som jag redan nämnt en
annan av dessa gamla som ändret på sig o rognat till bi
i trähus s.s. den Lenn Larsson jag nämnde han var född på 1850
talet.

I alla de fall jag minns har flyghålet varit vänt mot syd-
sidan. Vanligen man fått ideerna till bhusen vet jag inte
men väl att man prövat sig fram till allt bättre o bättre
konstruktioner under tid som jag minns o när biobildare
råbades på 1910-20 talet kunde de gå så upp i diskussionen
om bhus i ramar ett de gjorde allt annat, det har jag redan
 varit vittne till fast jag inte förstod något dåvar, jag minns
kants Rosenbergs o J. L. folkskollärare Rosengrens resonering
Björndals med bakpen i sad kunde vara placerad utmed
en vägg men utom för halmbakpen chopp om det var lämpligt

Men också på annan omskyddad plats s. s. den gamla
båhusen jag redan beskrivit; högt i den, friskt men med skydd
mot vinden av parkens träd o. busars långa. Att de flyttades
in i hus för vinterförvaring som skulle bevaras till annat
år har jag redan nämnt.

Big änden kunde vara inhägnad som skydd för utome djur
o. barn s. s. en skyddskärl vid nord östsidan men visst
inte alltid. Klapparna stod nog i ugel på slarvare lagda
på i marken nedslagna pålar. På minns jag den gamla
på n:25 nedrasade bristglämda ligärd som den fick ligga
där en tid sedan binn dött med ågaren 1895.

Den gamla på Klappars båhus; två cowering var målade
mörka men senare tidens båhus har haft ljusa färger.

Klappars båhus med sina holmboffer hade ju nästan brenn-
ens färg. Jag tror att man kunde något på förståelsen
för att borden nypen i andra styg att hänga in; båden men
vad vet jag inte.

Yngre åren än ågaren skulle binn i äldre tid än den gamle

ägeren o mte skulle han heller ha någon annan till det, han
var oft med sina bi o de brände hemmen. Oka är man nog mte
så mörkbrad, detta avseende o tvettarna byåls ofta åt
men, kanske finns det dock ännu något kvar där och ändå.
Man skyddade sig med bikt med släja som stat till
vid kaben o väntar o riktiga bipsa en sårbart på anda-
målet konstruerad tobaks pipa där man kunde bläsa ut rök
där man ville ha det o på så sätt hålla bina ifrån sig. Det
behövde även den mersta bismannen även om han sköt
med den god vän han var med sina bi o lät dem prome-
nera på sina händer men de mte var ofta eller det var
allt i läget. I bristiden när ingen tobak fanns att köpa
vet jag att Ola Nilsson o nog många med honom själva sålde
tobaks pipor eller skaffade plantor på att ha sådant ett tillgä.
Och var ingen rökare o mte blev det heller någon njutning
med sådant tobak men till bina drog de den.

Ynnan en o använd kupa skulle tas i bruk, o väl också
de varelängade som bipsen på cester av vax o andra bina.

fick den nog givlas in med något så den fick en kumfarn
 lukt för de nya invånarna, sommar som sattes in hade väl
 kunnat vara en förbättring med sig några brustgorda växter
 hade man ju inte på 1800 talet. Hvarst hade man också några
 växter som för sig klarar det jag inte men så var det ju
 med det mesta. Några bestämda dagar för nysser med bina
 har jag aldrig hört nämna, men vid vissa iöfverlägsnit
 andra var bina oroliga ja de gamle sade sig komma ut
 på bina när det skulle bli ombyte: vädret och mot regn &
 isen var de öfriga & då var det bäst att inte ^{vara} ~~vara~~ dem.

Bi i biskop ^{ar nyss inköpt} har man på fideat med sockerlösning oer-
från men har man gick tillräga när man hade biskop i
bör väringar i derg at samman i vidled vet jag inte
o när man hade kyrkor som var till i Toppa kunde man ju
inte hjälpa sina på annat sätt än med konungs-lla socker-
lösning i i utställda fat Konungs casten fick man när man
sköljde av vat bakarna i kramade ut dem ocker konungar
först till i jälsamma. Den came bismannas hände på Gudet

med våra behöfde hjälp.

En samhälle som följde sin drottning var viselst. Jag
tenk att man kunde ta visen från ett tidigare samhälle & så
slå ihop dem men sådant gick ju inte på halshugsnas tid
I renare tid från början av 1900-talet omh. 1910 & framåt har det
ju handlat med vidröttningar en vidröttning i den följde
ju ju den omrigde som något nästan tilligt men ju bodlaren
får en att följare av en ungare drottning nästan diktat
delt med en kistjärn på borden. De venskarna bina sugen
var inte tillräckligt långa för att bina skulle kunna tillg. de
göra sig nektern i rikthovens binnor vilket man åter
mot hade kommit under förmod med att de ungare bina
kunde, därför gick de men framgata bland bodlaren
in ju en rasprölling över på detta område & kanske
var detta en av de främsta anledningarna till att det blev
sammanslutningar inom området, så hög grad som det
blev, ju det blev ju så vill det agnas utan de långvariga
förberedelser som så ofta annars varit, men måhända kommit
är jag inte på området!

Men man arggjorde vilka samhälle i kuper som skulle över-
vintra härmed jag inte till, ägarer kände väl sina samhälle
hur dess löstkräftiga de var, ej heller vet jag hur gammalt
ett samhälle fick bli, men hur det en måste ja ända mycket ha
varit slumpartiet när inte ägarer kunde se in till sina i kuper,
det var ja en lina beteckande, ljudet från kuper o denna tyngde
har hade att sluta sig till hur det stod till där innanför.

En tidig kraftig värme var ja alltid ansett ja värdefull o de
tycker man ja skulle bli de bästa övervintrarna men jag ej ja som
sagt bara en obemärkt utmaning o ej alls insatt i biollingens
mysterier, men en tidig kraftig värme i en rengjord kupa tycker
man skulle lämpa sig bäst, eftervärmen vet jag anses inte mycket
värde utom möjligen att fästa något annat något samhälle med
Men så var det ja också vid goda dagar mycket kunnig att känna
från en tidig värme där det blev tid att sluta sina ja sluta
skulle de som man ville ha kunnig o ut av när sina till i
kuper på 1800 Tallet.

Men man preparerade kuper från o lura om från att sina skulle tillas

känner jag inte till men det skall väl litta hem för dem var o
varning o bi.

Bina hade o har många fiender o skydda sig med sin gadd
men nu är det visst så med bi att när de sticker lämnar de
gaddar kvar o sägas de dödas o är så fienderna många kan
dessa ta häst på stammen av arbetsbi, giftingar, trostjärter, o
mark- o fjärrbi, surr o mal, det är mycket som kan lita som
kan kots ett bisamhälle mer bepest o utrot, dåligt väder som hind-
rar binas rensnings flykt tidigt på våren då de rensa sig
får allt som samlat i deras kroppar under vinterlösa är nog
med det väraste kots, o kan ta häst på beståndet. Kall regnig
vinter med dåligt dagg, hård stötning på arbetsbina, mögel
på kakorna, yngelstöd, ja det är mycket en biidare kan
att rädda med o vidderna i våra dagar kan ju också strö om-
kostnader på sina bi, det är inte som för den gamle som hade sina
bi i korgen inte kostade på någon fodering mer för vad det var
att få. Våra dagars vidderna för rädda med ett duss krygg är
ett lottis men omson omson förlust o de måste rädda

det som en bisopsala i dubbel bemärkelse

Om sjukas bi vet jag intet annat än om de fick först alla utskott
fick de dö, kan det än nu komma jag ej alls till.

Jag har aldrig varit andra bekännningar än bisamhälle, bi-
sköps i kyrkan. Läst och ligger som under nämnt så långt
tillbaka att det är glömt, men visse eller brödföring, dionare
i arbetare kan man säga allt vad jag vet. Det var arbetarna
som drog = utförde insamlingsarbetet av kring i församlet
jag tror att också de gjorde mestadert att det var församlet till bygge
m m. som bina hade i sina gula byxor i milt kringssamt
som de drog upp ut blomman. Bygget var var bakerna
en dem fick man var till ljus i att vara den himspunne ry-
tades med i äldre tid, att unge när bina arbetade bäst kan
jag inte alls, det var väl berende på draget vid olika tider
blomning på väder, blomman på sommaren i ljungen på hösten.
Likheter flitig som en bi kan säkert alltid haft utel för sig
Det var binnannen märke på oron i kyrkan eller kaset
när en man beredde sig för utförd i arbetet i regel på sina

bi så att de inte kann rymska längre än att kan komma hindra
dem och följde efter den ifrån ej endast ägaren utan även hans
familj o. komnade i stämmande. Stämmande väster på tina
skulle jag en illusion av att det regnade i min sig mer. Jag minns
en gång för ca 50 år sedan. Jag satt med hantverks Rosenbergs
familj i Alsterås i en bensi i drack kaffe då en från Lönnehus
grannars familj, som också var ägare av bi. kom in och i
språk: "Vare bi värmer, kom strax, strax!" o. R. rasade genast i väg
och berättar att det gällde viktiga ting o. att brödbak gemensam-
ma intressen föllare emellan.

Slag bär sig mer på armans område men ägaren följer
dem både kan väster till dem i det som farma en vänn
som kan terde sig veta kom från händ ägare skickade han
i regel bud, så var det vänt i min tid, men helt enkelt
varm kunde man ta hand om, men om det blev någon värbig-
nelse därmed beredd naturligtvis på om man var kapabel
att sterta den, både man en kupa i det slag sig till i bunn
där kanske bli till att hämta dator, stämpel alltså, av en

Sådan varm, mild hem, min barndom blev det mælet.
Ofta var jag värmer ut sitta sig till en hjertes ett lekar
e.d. över den så fick den sitta, blunda sig kring drottningen
till brölloren då den med sked öles över i en kupa, ingo
hem i sitta på plats eller överfrides till bords, ägaren kunde
på ljudet koma när, om brölloren var med eller kommit in
i kupa eller bus, då ring bina följde efter henne. Var hem inte
med var det bara ett mager ljud på samhället, ett visst
samhälle var inte varit annat än om man kunde samman-
fira det med ett annat roligt samhälle som hade drottning.
Det är med osikt jag skriver en drottning, är vise för så
gjorde man när man pratade.

Jag minns när hänt Rosenberg omh. 1915 hade besamhälle
i mild hem. De hade, jodens, har varit här i sängen en varm
som sitta sig till grannen i frid den med sig hem till byn.
När man där kom ut så att det över sitta en liten stäm i en
hem bär buske. Jag klippa är grenen ropte mild frukade
om den i var den som en bär i papper till hänt på hälen.

Ö var med när den blev prövd med de andra bän i huset
där de var installerade ö som inte haft den rätta turen utar
vart anslutna för viseterna. Jag såg hur de togade in i huset
till min kamrat i mörte ljusna. Till det ljudet där blev
i huset först inte begrep jag mycket därav, visen hade varit
med i den lilla klubb val or handfakt som jag hade med mig.
Den eller första skilnaderna mellan för önn är när det gäller
skattningen på väster, i renare tid i omgångar allt fler som
samma fyllt ö förbts om draget varit gott, men kan på me
fter underkär metoder byta kaben med konstgjorda ämnen
till vaktarna för bän att bygga vidare på ö fortgående följa
dessa arbete. Börjar till en sådan kontroll kan väl när man
sätter skatteläda och på kuskarna som jag ö måste ha
ett hål i Toppa som kunde öppnas ö sätter igen efter
beleg. Tidligt var mig vantigt i skidets frijon men som
jag inte hade annat intresse för bi än att skydda mig för
den tänkte jag inte därpå då ö det inte var det såg ut
eller förors därmed mer det finns väl äldre brottare som minnas.

Den humana skattningen med bevarandet av bina & hjälpe-
randet av dessa har säkerställt allernärande alltså den
rikhusen utlöste helmkuporna alltså på bingar av 1900-talet
ett den gamla metoden att göra ihjäl bina redan de första
sommerens fruktiga arbetet för sin existens är nog alla biodlare
och alla andra om vi inte har det var ena om att fördröja.
Första minns jag ju inte bara den gamle biskoparen på 1890-
talet gick till vägen men min man berättade därmed och hon kunde
närmast varken för honom när hon tänkte på den vett man begär
enast de stekers små fruktiga djuren, när man dödade - pinade ihjäl
dem och försökte deras kroppar för att tillfredsställa sitt begär.
Det var först sedan man övergick till humanare metoder som
hon kunde förstå sig till att boka honom.

Den gamla metodens bestod i att man gjorde en grop i jorden
och där såväl där sätta kuporna däröver och så antände man
man rökte eller såvelde ihjäl dem och det tog enligt min
uträkning ganska lång tid innan de dog, men lång tid om man aldrig,
och under tiden hörde ett mörkligt klagande låte som kom

inte kunde tala, ej heller kunde hon glömma ryman av de
otäliga dilla. Vina när kapar tras upp i skulder skatten i renas
ett i skott dygn pligen tyckte hon o där i instämmer is nog ulla.
Sedan man så renat bekerna från dilla i i skräp i skurit
ar lockar fick vissi kornungen självisma, någon kornungsstom-
ga kunde ja inte komma i fråga för en bekerna fida bestämde
frami i amas. Första kornungsstomningen jag kint nämner hade
nickare A. R. Ankersson i klassen Bösarp som var visstare
från skolskiftet o där hade han själv konstnerat o byggt liksom
vins boken. Där köpte vi vår kornung o där kunde också man
njuta av. Något annat namn än många till jag inte var
g. ängst över om man kunde säga att man "karpe" En karpe
= en vanna = en södesfäkt o någon likhet kan ja skönjas. De-
mungen utframs ja genom den kastiga utteringen. Särskiljdes
inte rister av med vatten i man fick vad man kallade kornungs-
vatten ett vatten med eller dilla så man blev led därvid. Vaxit
silde man till apoteket tror jag för? senare till fabriken för
framställning av konstbaker? jag är ej kompetent här.

Men som frät männat gjorde man på 1807 talat ljus av vaxet i
hade det en vaxt ytheder som mörrens spåla sparm av
basta timet & trimmade. Den kroming som den gamle på N: 25
nervade när jag som barn var gäst där & blev bjuden, jag
var då endast 4-5 år, minns jag en ganska väl där på
att jag ideligen måste plocka ut vaxklumpar, osten i
vingar & kummet men kanske var den kroming han var så
"reserverad" med ordet som kramats av vaxet & mer den spår-
samna som han hade i kuben i ett skap i sin kammar men
inte var heller denna av kvalitet som skulle grätsamt i
basta där.

Den som spås hade vi sågade med kroming, den hade man
sköpa under & ofta inte så stort värde på som på sedert som
man måste köpa kontant det var på ¹⁸⁰⁷ på 1807 talat kroming på videt & kroming i kaffet om man hade
bi i ett fatigt hem eller kromat över vilde bis kroming. Väde-
ringen var på olika när det gällde frimåden ketsen i Mustiala
pån med m. Pichet ansågs så på mer var än Tee muret

Nysjälhet i gräddan till detta hade man öfverändas men inte så
söcker o andra kolonialvaror för en söder vara var för söcker
före söckerbetsordningens tid. Man behöfde säkert också mera
med kornning som riktningsmedel för än nu då man hade bi
o smit. Därför kunde man hjälpa upp med kornningsvapen.
men jag vet inte om man tillverkade någon dygkaid kornning
som kornnings ingrediens, kanske? För kornningsmedel hade kornning
en betydelse, både som utvärtes o invärtes medel. Kornning
inarbetat i veterinjäl till en pasta lades på bördor för att
dra ut varet något jag spår ut mer på. När man hade ont
i halsen erbad sig det en var, förkyllning eller luftlös-
het. Hålldes spiss, smjörk eller som på ett tefat o tén-
des på samtidigt som man glöade kornning i ett skriv-
papper eller en silversked över en ljus låga till det poka-
de då de olika slagerna hålldes samman o skulle drickas
så hett som möjligt. Till detta kunde till yttermera visso
sättas andra skarpa ingredienser s. s. terpentins droppar, kam-
ferdroppar, ingefära, anisdroppar o. d. Attom dessa tillsatser

men med en svår het ullkarda indränkt med kamferpulver
om halsen fick jag ibland gå genom denna kan när jag var
fökyld som barn o så i söng. Man kunde få kalvarnationer
o se repur då men det var väl något som lönade till bilden.
Många köpte kramm enbart på medicinskt bruk o på men
och nämnda blandningar var. Svord på tungan desto bättre
aus ögs mig verkningar var. Orsakligt var på en god por-
tion kramm i ett kaffe: det hade mig ingen något annat
Jag minns att när jag hade kikhosta, det var i slutet av 1890
talet skulle det skaffas röttika som endast fanns att få
vid Bengtärnarnas brödgårdar då. Den skulle utkolhas i saften
som bildades det skulle blandas med kramm o den skulle jag
pröva. Testadvis, detta skulle lindra anfällen. Om det hade
någon verkan har jag inte hört om ikag men för det knappast.
Något annat är detta slag kan säkert prövas men är givet
Nu är nog inte mera kvar av huskärnan utan nämligen kramm
i kaffet, man köper i på våra mediciner på apoteket o våra
vårhansmellan men kramm älska eller konstgjord ingår ju.

och så där i en spetsborsa var väl också krammer varit även
i äldre tid.

Krammen samledes i bänkar i glas bänkar och frivardes spalt
och framföret pröfadt, där för hade den gamle rika krammen i sin
kammar. Jag minns att vi i god tid lämnade våra bänkar
och bänkar till vindlaren och gjorde våra beställningar som han
använde och märkte krammen så fullt kan den dricka när
han druckit krammen och så fick vi bad att krammen den när
den stället. En skicklig vindlare med vin i samband hade i
regel prima krammen om man inte särskilt ogynnsamt väder
gjorde att den blev dålig i krammen i jämsning, sådant kan kram-
men krammen även den bästa. Dåligt ingen krammen med att
ljacht loger en en lön vil massa boarkar var ingen prima
vara ej heller krammen med krammen i vindlaren krammen
anses för den eller finast och så är det kanske en just nu blandas
det ja för att man skall ha en enhetlig vara, den var glas och den
och för till krammens. Sjung krammen var bra och så den
man minns och gynnig och gynnig väder försumma kvaliteten
man sedan krammen.

vadrets merckan kan ju inget göra något åt. Men den verkställigheten
blev är ju en och som för på kypers tid var helt besunder och ju
våderleken, kanske kunde dengång få upp mot 8-10 kg kupa men
det är en gissning, men kan kunde också bli nästan uter det
vet jag säkert. Sedan man fått kontroll över sina samhällets har
sig mellan 15-20 kg ju samhälle kan nästan räknas som genomsnitt
men som sagt jag vet intet med säkerhet, men man kan kunnat
nästan samhället som lämnat det dröjda under särskilt goda
bår i med rätt passning ännu men men det är kanske
undantag, sådana tillfällen lever ju långt i minnet liksom
extremt dåliga är, det medelmåttiga tales det ju mindre om.
Först sålde man kornet i även och även, äldre tid och skänkta bort
för medicinskt bruk, till huskurer men först efter biocell-
föreningarnas tillkomst blev det några redovisade priser, stihet
bestående priser anskaffning av material socker m m frjöl
ju med medlemskapet. Det är nog inte heller många biocell-
numera som inte är medlemmar i förening. Upplysning, orga-
nisation och sammanställning har bringat och även i biocellerna.

Kanske har när det gäller brotten också utställningar
där produktionerna i anordningarna för bina prisbelönats både
gitt till att livdången kommit på ett helt annat plan än för
ja, såhär är det så med detta som allt annat när man vill
jämföra för i nu o att det kanske gick oroligt för just
när det gäller livdången beror kanske till stor del på de
våninghåter brotternas hade med sina b i under kristiderna
med fredningen när det var brist på riken det måste till en
samlet enighet för att man skulle kunna redde sina b i från
att gå under, man hade redde då kommit för långt med en ratio-
nell biskötsel för att kunna redde sig utan hjälp fredning för jag
i några hjälp fick man för tack vare mig samvirket till jag minnas
Hur stor var mängden man för kunde rädda med ett för ut av en
kupa är mig helt obekant. Ej heller vet jag hur man renade
det, men renat blev för det man stöpte cacklus av, sådana hade
man i den gamla hem fast jag undrar hur det nogt minne denna
minns mest att man och att det var vackert. De blommor kom-
mer hade i sina rycken var endast brytarnade.

o med skäror som trycktes igen hos i tvärs i blomman, jag kan
 träffa på en oöfbar blumf omman här i min wanneras grön mur.
 Att det även användes i läkebokstier kan jag lita men kan inte
 sämra mig hur det endast ett mycket stort minne av min
 vax som dröjades om det var på söndagarna. Variga där eller något
 annat kan jag alldeles glömt kanske någon annan gammal vet
 något därom, detta står endast som en mycket vag antydning.
 För den tiden är någon som vet mer om det väl så även här.
 Att Bins ansigt varskilt äga varit dåligt både o när det var
 i kupan, strämnung en förestående dönnare skulle mörkas
 ut eller det var mörkheten där tjurbi, mörkhet eller gefingar,
 då brunnade de i ströket. Var man riktigt var de också
 benägna att sticka o så är det naturligtvis så. Det lätte också
 att de fridung somliga människors utdönnstning men inte
 andras, vissa o dönnare föle de inte eller o den som inte hade
 den lukt de fridung skulle inte skapa sig bi. Bäst lugnade
 man bins med duschning i Träfsrik med denna kunde
 man källa den under o också dönnare dem bröt på de sommar man

man ville byta men så är det väl nu.

Som middel mot birstick använde man från gammal tid som mest
göfingstich men när det var li som stuchit fick man prisa in
utgäddas som vins lämnade kvar medan göfingen tar dock med
sig, man juktade jord med saliv i metskä på stichet, sådant
kan jag själv varit med om. På ung kar armars birstick endast en-
kelt lite vrede & blöda. men många jag vet ha svulnat upp till
öfvermåttning till efter birstick & det var väl detta den nämnde
"salven" skulle förhindra. nu kan man kanske andra middel.

Allmänt kan man anse birstick som botemedel mot gikt &
reumatism, man skilde inte därpå för, allt var gikt.

Somliga birmannar blev immuna mot birstick, andra aldrig
utan måste alltid vara försiktiga & skydda sig även om de
utit skott med den god vän de var med sina bi. & den
vins uppskattade dem. Redast tal från mas såhet in med
en nyss salt när det dyker upp. liksom i listniet om hur
somliga hade särskild tur med vin bi, det var så mycket
ämnat än den o. s. v. personliga kontakter som spelade in på

Lämpligt läge, fredligt ö med gott drag nära intill Lämpiga
vatten om man ö på i andra hand tillrygg men, då man ju inte hade
någon direkt kontakt med invånarna i husen kyparna, om de
slumpas kunde paras med Turas ja då kunde ju bli så ibland.
Någon särskild benämning för en äldre tillers biskopars av
den anledningarna ett kan hade Tur med bi kommer jag inte
mer kanske kan benämningar "biskoparna" för den som varit många
samhället även varit bråkligt för de äldre kyparna ama.
Några exempelningar om hur man skulle jämföra med nya sam-
hället, kyrka eller staden ö Tur med biskoparna biskoparna:
samhället eller kyrkan bi får jag tänka observera, då kan
mestad de som upplevt med bi vara på och att Turas gick
bort ö bina där med ågeren kan varit allmän Tur ö att försöka
bevaka då man bi ansögs sökte inte varit försöka i äldre tiden
och en biskopad roäm i mitt kan i min barndom blev det inga Tur
den dag. Kog kunde man säga "arg som ett bi": "flitig som ett
bi" men några samman o.d. kan jag inte komma ihåg men
vill därför inte säga att inte videna förminns.